

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΜΑΡΤΙΟΣ 2019 ❖ Αριθ. Φύλ. 95 (134)

Τῆς λύπης ἀντίδοτον

*«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ.
Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί»!*

Τό ἀντίδοτον τῆς λύπης εἶναι ἀσφαλῶς ἡ χαρά. Αὐτή τή χαρά εὐαγγελίζεται ὁ ἀρχάγγελος πρὸς τὴν «Κεχαριτωμένην», Παρθένον τῆς Ναζαρέτ. Ἡ πρώτη του λέξη— τό «χαῖρε» - αὐτό ἀκριβῶς τό μήνυμα κομίζει πρὸς αὐτήν.

Τό «Χαῖρε» κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Καί συνεχίζει μέ

τὴν φράση: *«νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν».*

Ὁ οὐρανός εὐαγγελίζεται πρὸς τὴν γῆν τὸν ἀναμενόμενο ἔρχομό τοῦ θείου Λυτρωτοῦ. *«Εὐαγγελίζου, γῆ χαράν μεγάλην».*

Τό χαρμόσυνο αὐτό μήνυμα τῆς χαρᾶς δέν εἶναι ἄσχετο πρὸς ἐκείνη τὴν ἀρχαία καταδίκη καὶ κατάρρα, πού ἄκουσε ἡ Εὐα πρὶν ἐκδιωχθῆ ἀπὸ τὸν Παράδεισο.

Τότε ὁ Θεός μίλησε πρὸς τὴν Εὐα γιὰ τὴ λύπη. Τώρα ὁ ἀρχάγγελος εὐαγγελίζεται πρὸς τὴν Παρθένο τὴ χαρά!!!

Τὴν χαρά καὶ τὴν εὐλογία εὐαγγελίζονται τὰ λόγια τοῦ ἀρχαγγέλου: *«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».* Νά, τό μήνυμα τῆς χαρᾶς!

«Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί». Νά, τό μήνυμα τῆς εὐλογίας.

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Παρθένου ἐσήμανε ὅτι ἦλθε ὁ καιρός τῆς χαρᾶς. Ὁ Θεός λυπήθηκε τό πλάσμα Του. Πατέρας εἶναι. Καί μολονότι τὸν ἐπύκρνε τό τέκνο του καὶ ἀσέβησε πρὸς τὴν ἐντολή Του — καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ζητοῦσε τὸν θάνατο τοῦ παραβάτη— ἐν τούτοις ἡ ἀγάπη Του οἰκονομεῖ τὰ πράγματα, ὥστε νά ἔλθει στὸν κόσμον «ὁ σωτήρας τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός» (Ἰωάννου, 4, 42) καὶ ἡ εὐλογία καὶ ἡ χαρά νά προσφερθῆ πάλι στό ἀνθρώπινο γένος. ■

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

(Λουκᾶ α΄ 24-38)

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, ἡ Ἐλισάβητ, ἡ γυναῖκα τοῦ Ζαχαρίου, ἔμεινε ἔγκυος καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ ἔλεγε:

- Ὁ Θεὸς εἶδε τὴ στενοχώρια μου καὶ φρόντισε νὰ με ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν ντροπὴ πού ἐνιωθα μπροστὰ στους ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἀτεκνία μου.

Τὸν ἕκτο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς Ἐλισάβητ, ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν ἄγγελο Γαβριὴλ στὴν πόλη τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, σὲ μία παρθένο, ἡ ὁποία ἦτο μνηστευμένη μὲ κάποιον πού ὀνομαζόταν Ἰωσήφ καὶ προερχόταν ἀπὸ τὴ γενιά τοῦ Δαυΐδ. Ἡ παρθένος λεγόταν Μαριάμ.

Παρουσιάσθηκε, λοιπόν, σ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος καὶ τῆς εἶπε:

«Χαῖρε, κεχαριτωμένη (ἐσύ, ἡ προικισμένη μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ)! Ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου. Εὐλογημένη ἀπ' τὸ Θεὸ εἶσαι ἐσύ, περισσότερο ἀπ' ὅλες τίς γυναῖκες».

Ἐκεῖνη μόλις τὸν εἶδε ταραχθῆκε μὲ τὰ λόγια του καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἐξηγήσει τί σήμαινε ὁ χαιρετισμὸς αὐτός.

Ὁ ἄγγελος τῆς εἶπε: «Μὴ φοβᾶσαι, Μαριάμ, διότι βρῆκες χάριν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Θὰ μείνεις ἔγκυος καὶ θὰ γεννήσεις υἱὸ καὶ θὰ τὸν ὀνομάσεις Ἰησοῦ. Αὐτὸς θὰ γίνῃ μέγας καὶ θὰ ὀνομασθῆ Ἰδιὸς τοῦ Ὑψίστου. Σ' αὐτόν θὰ δώσει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνο τοῦ Δαυΐδ τοῦ προπάτορά του. Θὰ βασιλέψῃ γιὰ πάντα στοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θὰ ἔχει τέλος».

Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον «Πῶς θὰ μοῦ συμβεῖ αὐτὸ, ἀφοῦ ἐγὼ δὲν ἔχω ἄνδρα;».

Ὁ ἄγγελος ἀπεκρίθη, «Πνεῦμα Ἅγιον θὰ ἔλθῃ σ' ἐσένα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θὰ σὲ ἐπισκιάσῃ· γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἅγιο παιδί πού θὰ γεννηθεῖ θὰ ὀνομασθεῖ Ἰδιὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ νὰ ἡ Ἐλισάβητ ἡ συγγενής σου, συνέλαβε καὶ αὐτὴ υἱὸ στὰ γεράματά της καὶ αὐτὴ πού ἀποκαλοῦσαν στεῖρα, τώρα βρίσκεται στὸν ἕκτο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης.

Διότι κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον στὸν Θεό».

Εἶπε τότε ἡ Μαριάμ,

«Ἰδοὺ ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· ἄς γίνῃ τὸ θέλημά Του σὲ μένα ὅπως μοῦ τό εἶπες». Καὶ ἔφυγε ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος. ◻

Ἁγνή Παρθένε Δέσποινα

*Ὁ ὕμνος «Ἁγνή Παρθένε Δέσποινα»
εἶναι ἕνας μὴ λειτουργικός ὕμνος,
πού συνέθεσε ὁ Ἅγιος Νεκτάριος Αἰγίνης τὸν 19ο αἰώνα μ.Χ.,
κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του ὡς διευθυντῆς
τῆς Ριζαρείου Θεολογικῆς Σχολῆς στὴν Ἀθήνα.
Ἡ παράδοση θέλει τὴν Παρθένο νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον
τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου στὸ μοναστήρι τῆς Αἰγίνας,
καὶ νὰ τοῦ ζητάει νὰ καταγράψει σὲ χαρτί
ἕναν ἰδιαίτερο ὕμνο, ὅπου οἱ ἀγγελικὲς χορωδίες ἦταν ἔτοιμες νὰ τὸ ψάλλουν.
Αὐτός ὁ ὕμνος ἦταν τὸ «Ἁγνή Παρθένε Δέσποινα».*

Ἦχος πλ.α'

Ἁγνή Παρθένε Δέσποινα, Ἄχραντε Θεοτόκε, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Παρθένε Μήτηρ Ἄνασσα, Πανένδρσέ τε πόκε, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Ὑψηλοτέρα οὐρανῶν, ἀκτίων λαμπροτέρα, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Χαρὰ Παρθενικῶν Χορῶν, Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Ἐκλαμπροτέρα οὐρανῶν, φωτὸς καθαρωτέρα, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, πασῶν ἀγιωτέρα, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Μαρία Ἄειπάρθενε, Κόσμου παντὸς Κυρία, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Ἄχραντε Νύμφη πάναγνε, Δέσποινα Παναγία, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Μαρία Νύμφη Ἄνασσα, χαρὰς ἡμῶν αἰτία, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Κόρη σεμνὴ Βασίλισσα, Μήτηρ ὑπεραγία, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Τιμιωτέρα Χερουβεὶμ, ὑπερενδοξοτέρα, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Τῶν ἀσωμάτων Σεραφεὶμ, τῶν Θρόνων ὑπερτέρα, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Χαῖρε τὸ ἄσμα Χερουβεὶμ, χαῖρε ὕμνος Ἀγγέλων, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Χαῖρε ὠδὴ τῶν Σεραφεὶμ, χαρὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ, λιμὴν τῆς σωτηρίας, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Παστὰς τοῦ Λόγου ἱερά, ἄνθος τῆς ἀφθασίας, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ζωῆς τε αἰωνίας, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, Πηγὴ ἀθανασίας, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Σὲ ἱκετεύω Δέσποινα, Σὲ νῦν ἐπικαλοῦμαι, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Σὲ δυσωπῶ Παντάνασσα, Σὴν χάριν ἐξαιτοῦμαι, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Κορὴ σεμνὴ καὶ ἄσπυλε, Δέσποινα Παναγία, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. ἐπάκουσόν μου ἄχραντε, κόσμου παντὸς Κυρία, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Ἀντιλαβοῦ μου ρύσαι με, ἀπὸ τοῦ πολεμίου, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε. Καὶ κληρονόμον δεῖξον με, ζωῆς τῆς αἰωνίου, Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. □

Από τή Δευτέρα μετά τήν Κυριακή τής Τυρινής ἀρχίζει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Λέγεται «Μεγάλη» γιατί:

- α. Εἶναι μεγάλα τά γεγονότα στά ὁποῖα ὀδηγούμαστε (Πάθη-Ἀνάσταση).
- β. Ἡ νηστεία τήν περίοδο αὐτή εἶναι αὐστηρή καί διαφέρει ἀπό τή νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἡ νηστεία εἶναι παθοκτόνος καί ὄχι σωματοκτόνος.

Ἡ πρώτη ἡμέρα τής Μεγ. Τεσσαρακοστῆς λέγεται «Καθαρά Δευτέρα», καθὼς καί ὅλη ἡ πρώτη ἐβδομάδα λέγεται «Καθαρά Ἑβδομάδα», ἐπειδὴ οἱ πιστοὶ ἀγωνίζονται καί με τήν νηστεία νά καθαρίσουν σῶμα καί ψυχή.

«Το στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλήσαι...» μποροῦν νά μποῦν στον πνευματικό ἀγώνα γιὰ νά λάβουν τὸ στεφάνι ἀπὸ τὸν Παμβασιλέα Χριστόν.

* * *

Πρακτικά θέμα-

Μέ τήν εἴσοδο τής Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὁ πιστός πού θέλει νά ἀγωνιστεῖ περισσότερο, προσπαθεῖ νά αὐξήσει:

1. **Τήν προσευχή του**, πρῶτῃ καί βράδου.
2. **Τη συμμετοχή του στις ιδιαίτερες ἀκολουθίες τής περιόδου**, πού εἶναι πολλές καί ὠραίες.
  - ❖ Κάθε Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη καί Πέμπτη: Τό Μέγα Ἀπόδειπνο.
  - ❖ Τετάρτη καί Παρασκευή: Θεία Λειτουργία Προηγιασμένων Δώρων.
  - ❖ Παρασκευή βράδου: Χαιρετισμοὶ τής Παναγίας.
  - ❖ Κυριακή: Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
  - ❖ Κυριακή ἀπόγευμα: ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινός.
3. **Τη νηστεία.** Ὅσο πῖο αὐστηρὴ νηστεία κάνει κανεὶς - ιδιαίτερα τὴ νηστεία τῶν παθῶν - τόσο περισσότερο προοδεύει πνευματικά καί τόσο μεγαλύτερη εὐλογία λαμβάνει ἀπὸ τὸν Θεό. Ὅσοι ἔχουν προβλήματα ὑγείας δὲν πρέπει νά ἀποφασίζουν μόνοι τους, ἀλλὰ νά συμβουλευόνται τὸν Πνευματικό τους.
4. **Τη μελέτη τής Ἁγίας Γραφῆς καθημερινά**, τὴ μελέτη πνευματικῶν βιβλίων σχετικῶν με τὴν Μεγ. Τεσσαρακοστή καί βίους Ἁγίων.
5. **Τὴν συμμετοχή του στὰ ἱερά Μυστήρια τής Ἐκκλησίας μας.**
  - ❖ Με μετάνοια καί συμμετοχὴ στό ἱ. Μυστήριον τής Ἐξομολογήσεως.
  - ❖ Με τὴν κατάλληλη προετοιμασία καί τὴν εὐλογία τοῦ Πνευματικοῦ νά συμμετέχει τακτικά στο ἱερό μυστήριον τής Θείας Εὐχαριστίας.
6. **Τὴν ἐλεημοσύνη.** Καί
7. **Τὴν συγχωρητικότητα.** Ὁ πιστός Χριστιανὸς δὲν ἔχει διαφορὲς με κανένα. Ὅλα τά συγχωρεῖ ἔστω καὶ ἂν οἱ ἄλλοι τὸν ἔχουν ἀδικήσει. ☐

Η ΝΗΣΤΕΙΑ είναι θεσμός πανάρχαιος και θεόδοτος. Τη νομοθέτησε ήδη στον παράδεισο ο Θεός, όταν απαγόρευσε στους πρωτοπλάστους να φάνε «από το δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού» (Γεν. 2:17).

Την όρισε στη συνέχεια ο Μωσαϊκός Νόμος.

Την επικύρωσε ο Θεάνθρωπος Ιησούς τόσο με το λόγο Του όσο και με το παράδειγμά Του, όταν νήστεψε «σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες» (Ματθ. 4:2).

Την τήρησαν οι απόστολοι και οι πρώτοι χριστιανοί.

Τη θεσμοθέτησε η Εκκλησία.

Κάθε χριστιανός λοιπόν οφείλει να τηρεί τις «διατεταγμένες» νηστείες υπακούοντας με ταπείνωση στο Χριστό και την Εκκλησία Του.

Πολλοί, ωστόσο, είναι εκείνοι που δεν τις τηρούν, προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες.

Ο άγιος Βασίλειος ο Μέγας, στους δύο λόγους του «Περί νηστείας», ορίζει ως αληθινή νηστεία τόσο την αποχή από ορισμένες τροφές όσο και την αποξένωση από την κακία.

Η νηστεία σαν πολύτιμο δώρο του Θεού ενισχύει την προσευχή. Γίνεται φτερό στην πορεία της προς τον ουρανό.

Είναι μητέρα της υγείας, παιδαγωγός της νιότης, στολίδι των γηραιών.

Να θυμηθούμε το παράδειγμα του πλουσίου της παραβολής (Λουκ. 16:19-31). Οι συνεχείς απολαύσεις τον οδήγησαν στην αιώνια κόλαση. Ο πλούσιος αυτός δεν κατηγορήθηκε για καμιά αδικία. Εξαιτίας όμως των ανέσεων και της τροφής που απολάμβανε, καθώς και της αδιαφορίας του για τη φτώχεια του Λαζάρου, τιμωρήθηκε τόσο σκληρά.

Η νηστεία είναι ισχυρό όπλο εναντίον των δαιμόνων. «Αυτό το δαιμονικό γένος δεν μπορεί να διωχθεί με κανένα άλλο μέσο, παρά μόνο με την προσευχή και τη νηστεία», είπε ο Κύριος στην περίπτωση του δαιμονισμένου νέου (Μάρκ. 9:29).

Ας μην περιορίζομε όμως την αρετή της νηστείας μόνο στη διαίτα. Αληθινή νηστεία δεν είναι μόνο η αποχή από ορισμένα φαγητά, αλλά και η αποξένωση από τα πάθη και τις αμαρτίες: Να μην αδικήσομε κανένα. Να συγχωρούμε τον πλησίον σου για τη λύπη που μας προξένησε, για το κακό που μας έκανε, για τα λεφτά που μας χρωστάει.

Αφού λοιπόν τέτοια αγαθά μας προσφέρει η βασίλισσα αυτή των αρετών, ας τη δεχτούμε χωρίς καμιά κατήφεια, χωρίς κανένα γογγυσμό.

Ας τη δεχθούμε με χαρά!!! ▣

Στή διαφορά τῶν χαρακτήρων κρύβεται ἡ ἄρμονία τοῦ Θεοῦ

Τοῦ ἁγίου Παϊσίου

Μία μέρα ἦρθε στό Καλύβι κάποιος καί μοῦ εἶπε ὅτι εἶναι πολύ στενοχωρημένος, γιατί δεν συμφωνεῖ με την γυναίκα του. Εἶδα ὁμως ὅτι δέν ὑπάρχει κάτι σοβαρό ανάμεσά τους.

Ἔχει ἓνα ἐξόγκωμα αὐτός, κάποιο ἄλλο ἢ γυναίκα του, καί δέν μποροῦν νά πλησιάσουν ὁ ἓνας τόν ἄλλον. Χρειάζονται λίγο πλάνισμα. Πάρε δύο σανίδες ἀπλάνιστες. Ἡ μία ἔχει σ' αὐτό τό σημεῖο ἓναν ρόζο, ἡ ἄλλη σ' ἐκεῖνο τό σημεῖο καί, ἂν πᾶς νά τίς ἐνώσης, μένει ἓνα κενό ανάμεσά τους. Ἄμα ὁμως πλανίσης λίγο τήν μία ἀπό ἐδῶ, λίγο τήν ἄλλη ἀπό ἐκεῖ, ἀλλά μέ τήν ἴδια πλάνη, ἀμέσως ἐφάπτονται.

Μοῦ λένε μερικοί ἄνδρες: «Δέν συμφωνῶ μέ τήν γυναίκα μου· εἶμαστε ἀντίθετοι χαρακτήρες. Ἄλλος χαρακτήρας ἐκείνη, ἄλλος ἐγώ! Πῶς κάνει τέτοια παράξενα πράγματα ὁ Θεός; Δέν θά μποροῦσε νά οἰκονομήσει μερικές καταστάσεις ἔτσι, ὥστε νά ταιριάζουν τά ἀνδρόγυνα, γιά νά μποροῦν νά ζοῦν πνευματικά;».

«Δέν καταλαβαίνετε, τούς λέω, ὅτι μέσα στήν διαφορά τῶν χαρακτήρων κρύβεται ἡ ἄρμονία τοῦ Θεοῦ; Οἱ διαφορετικοί χαρακτήρες δημιουργοῦν ἄρμονία. Ἄλλοίμονο, ἂν ἦσαν ἴδιοι χαρακτήρες! Σκεφθῆτε, τί θά γινόταν, ἂν λ.χ. καί οἱ δύο θυμώνατε εὐκολα· θά γκρεμιζάτε τό σπίτι. Ἡ, ἂν καί οἱ δύο ἦσαν ἠπιοὶ χαρακτήρες, θά κοιμόσασταν ὄρθιοι! Ἄν ἦσαν τσιγκούνηδες, θά ταιριάζατε μέν, ἀλλά θά πηγαίνατε καί οἱ δύο στήν κόλαση. Ἄν πάλι ἦσαν ἀπλοχέρηδες, θά μπορούσατε νά κρατήσετε σπίτι; Θά τό διαλύατε καί τά παιδιά σας θά γύριζαν στούς δρόμους. Ἄν ἓνα στραβόξυλο, ἂν πάρει ἓνα στραβόξυλο, ταιριάζουν μεταξύ τους— ἔτσι δεν εἶναι; - θα σκοτωθοῦν ὁμως σε μια μέρα!

Γι' αὐτό τί γίνεται; Οἰκονομαεῖ ὁ Θεός ἓνας καλός νά πάρει ἓνα στραβόξυλο, γιά νά βοηθηθῆ, γιατί μπορεῖ νά εἶχε καλή διάθεση, ἀλλά νά μὴν εἶχε βοηθηθῆ ἀπό μικρός».

Οἱ μικροδιαφορές τῶν χαρακτήρων τῶν συζύγων βοηθοῦν νά

Σε ένα ανδρόγυνο ξέρετε τι είπα; «Επειδή ταιριάζετε, γι' αυτό δεν ταιριάζετε!». Είναι και οι δύο ευαίσθητοι. "Αν συμβή κάτι στο σπίτι, και οι δύο τὰ χάνουν και αρχίζουν: «"Ωχ, τι πάθαμε!» ὁ ἕνας «"ὦχ, τι πάθαμε!» ὁ ἄλλος. Ὁ ἕνας δηλαδή βοηθάει τον ἄλλον να ἀπελπισθῆ πιο πολύ. Δεν μπορεί να τον τονώση λίγο· «για στάσου, νά τοῦ πῆ, δέν εἶναι καί τόσο σοβαρό αυτό πού μᾶς συμβαίνει». Τό ἔχω δεῖ αυτό σέ πολλά ανδρόγυνα.

Καί στήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν, ὅταν οἱ σύζυγοι εἶναι διαφορετικοί χαρακτήρες, μπορούν περισσότερο νά βοηθήσουν. Ὁ ἕνας κρατάει λίγο φρένο, ὁ ἄλλος λέει: «"Αφησε τὰ παιδιά λίγο ἐλεύθερα». "Αν τὰ στριμώξουν καί οἱ δύο, θά χάσουν τὰ παιδιά τους. Καί ἂν τὰ ἀφήσουν καί οἱ δύο ἐλεύθερα, πάλι θά τὰ χάσουν. Ἐνῶ ἔτσι βρίσκουν καί τὰ παιδιά μία ἰσορροπία.

Θέλω νά πῶ ὅτι ὅλα χρειάζονται. Φυσικά δέν πρέπει νά ξεπερνοῦν τὰ ὅρια, ἀλλά ὁ καθένας νά βοηθάει τόν ἄλλον μέ τόν τρόπο του. "Αν φᾶς λ.χ. κάτι πολύ γλυκό, θέλεις νά φᾶς καί κάτι πού εἶναι πολύ ἀλμυρό. Τρῶς, ἄς ὑποθέσουμε, πολλά σταφύλια, θέλεις καί λίγο τυρί, γιά νά κόψει τή γλύκα. "Η τὰ λάχανα, ἅμα εἶναι πολύ πικρά, δέν τρώγονται. Τό λίγο πικρό ὅμως βοηθάει, ὅπως καί τό λίγο ξυνό. Ἄλλά, ἂν ὅποιος εἶναι ξυνός λέει: «νά γίνετε ὅλοι πικροί», καί ὁ ἄλλος πού εἶναι ἀλμυρός λέει: «ὅλοι νά γίνετε ἀλμυροί», τότε δέν γίνεται χωριό. □

Τρία πράγματα πρέπει νά προσέχουμε

μιλώντας μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους:

***Πρῶτα**, νά τούς λέμε ὅλα ὅσα πρέπει νά τούς ποῦμε.*

***"Επειτα**, νά τούς λέμε μονάχα ὅσα πρέπει νά τούς ποῦμε.*

***Κι ὕστερα**, νά τούς λέμε μέ σωστό τρόπο ὅσα πρέπει νά τούς ποῦμε».*

Ἀριστοτέλης

Περί ἐλεημοσύνης

Ἔνα περιστατικό ἀπό τον βίο του ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος μᾶς διδάσκει τήν τέλεια μορφή της ἐλεημοσύνης.

Κάποιος ξένος, που εἶχε ἀντιληφθεῖ την πολλή καλοσύνη του ἁγίου Ἰωάννου, σκέφτηκε να τον δοκιμάσει.

Ντύθηκε λοιπόν με κουρέλια και πλησίασε τον ἅγιο την ώρα που πήγαινε στο νοσοκομείο, γιατί συνήθιζε να επισκέπτεται τους αρρώστους δύο και τρεῖς φορές την εβδομάδα.

– Ελέησέ με, δέσποτα, τον αἰχμάλωτο! του εἶπε θρηνητικά.

Ο ἅγιος πρόσταξε τον ταμῖα του να του δώσει ἕξι νομίσματα.

Μόλις τα πήρε ο ξένος, ἔτρεξε, ἄλλαξε ρούχα και παρουσιάστηκε σε ἄλλο σημεῖο του δρόμου, ξαναζητώντας ἐλεημοσύνη. Ο ἅγιος εἶπε πάλι να του δώσουν. Ο ταμῖας ὁμως, που τον ἀναγνώρισε, ἔσκυψε στο αὐτί του μεγάλου Ἰωάννου και του ἔκανε γνωστό,

πως ο ζητιάνος ἐκεῖνος ἦταν ο ἴδιος, που λίγο πριν εἶχε πάρει τα ἕξι νομίσματα. Μα ο ἅγιος δεν ἐπηρεάστηκε ἀπ’ αὐτό, και εἶπε να τον ἐλεήσει για δευτέρα φορά.

Ὅταν ο ξένος παρουσιάστηκε υποκριτικά και για τρίτη φορά για να πάρει ἐλεημοσύνη, ο ταμῖας σκούνησε τον πατριάρχη, για να του δείξει πως εἶναι ο ἴδιος. Τότε ἐκεῖνος εἶπε κι ἔκανε κάτι, που ἔμεινε ἱστορικό.

– Δώσ’ του δώδεκα νομίσματα, πρόσταξε, μην τυχόν εἶναι ο ἴδιος ο Κύριος μου και με δοκιμάζει. ◻

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταισμάτα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja “ 11 Janari ”